

[Undervisningsministeren]

Vi har fra OECD for et par år siden fået en meget positiv beskrivelse af den danske skoleordning, som man vist godt kan sige er bedre end noget andet lands, og deri fremhæves det bl.a., at den danske skole – foruden at have et enestående forældresamarbejde, et enestående klasselærersystem og en enestående enhedslæreruddannelse – i særlig grad har tilhørende efteruddannelse – i særlig grad har tradition for, at fornyelsen gror nedefra, at den bliver til på kommunalt initiativ inden for rammer, der afstikkes centralt.

Det er den danske tradition for fornyelse, og det er den, vi skal fortsætte. Jeg skal love for, at der er sket noget i den henseende de sidste 4 år. Det, vi nu skal overveje, er, hvordan vi kan komme videre.

Så vidt eksemplerne på lempelser.

Så vil jeg også godt give nogle eksempler på, hvorledes vi har præciseret mål og krav i skolen.

Der er udsendt nye læseplaner og vejledninger for dansk, historie og datalære. Der sidder udvalg, der arbejder med nye læseplaner og vejledninger for samtidsorientering, for musik og for fysik/kemi, og et par udvalg er under nedsættelse vedrørende kristendomskundskab, sundheds- og seksualundervisning samt formning. Derudover har direktoratet planlagt at udsende temahæfter om grundlæggende kundskaber, om de praktisk-musiske fag i indskolingen og om natur og teknik, som måske kan udvikle sig til at blive et nyt og spændende fag i 3. til 5.-6. klasse.

Karakteristisk for disse præciseringer af mål og krav og for det indholdsmæssige udviklingsarbejde, der foregår, og som vil blive fortsat, er følgende 4 punkter:

Der sker for det første en ajourføring som følge af den faglige udvikling, som følge af, at der er kommet ny viden og ny teknologi. For det andet sker der som nævnt en præcisering af mål og krav med det formål at hæve niveau og kvalitet. For det tredje sker der en indkredsning af de centrale kundskabsområder, dvs. det centrale stofområde, som alle børn bør kende. For det fjerde sker der en styrkelse af de kulturbærende og kunstneriske elementer i fagene, herunder også en styrkelse af de humanistiske fag og de praktisk-musiske fag, og det kan man stille op imod tendensen i de to foregående årtier til at gøre processen og aktualiteten til hovedsagen.

For at understrege dette indholdsmæssige udviklingsarbejde vil jeg meget snart nedsætte et perspektivudvalg, som skal besvare spørgsmålet: hvilke grundlæggende kundskaber og værdier har børnene og de unge brug for at have med sig som bagage ind i næste århundrede? Det er jo vigtigt at tage bestik af fremtiden, når vi skal forme den skole, der kommer til at forme de børn, der skal leve og virke i næste århundrede.

Vi er på vej mod informationssamfundet, hvor færre vil være beskæftiget med rutinefunktioner, og hvor flere vil blive beskæftiget med at formgive og tilpasse produkterne til menneskene, ligesom der i almindelighed vil være flere beskæftiget i servicesektoren.

I fremtidens samfund bliver det ingen kunst at finde informationer frem. Kunsten bliver at skelne væsentligt fra uvæsentligt, at vælge og vrage mellem kvalitet og det modsatte for at finde vej gennem bombardementet af informationer og billig underholdning. Derfor bliver værdidebatten afgørende. Det bliver afgørende, at vi ikke spilder elevernes tid med ligegyldige tekster. Det er vigtigt, at vi har kvalitetsbegreber og værdimålestokke med inde, når vi vælger, hvad vi skal bruge børnenes tid til.

Som et eksempel på en værdimålestok vil jeg nævne, at det er vigtigt for hele det danske folk, at eleverne i skolen og i uddannelserne møder danskernes fælles erfaringer, som er nedfældet i bøger, billeder, historie, kunst, litteratur og sange, og det er vigtigt at give børnene sans for kunst og kvalitet, så vidt det nu er muligt.

Vi skal udvikle informationsteknologiens muligheder og bruge informationsteknologien, alt hvad vi kan, i skolen, og netop derfor skal vi blive bedre til at undersøge den relevante, den værdifulde, information midt i syndfloden af uendelig ligegyldige informationer. Vi skal udvikle edb-teknologiens muligheder for at individualisere produktionen. Måske får håndværket igen en storhedstid, men det forudsætter jo, at begreber som design, stil, smag og kvalitet bliver meningsfyldte for en større del af befolkningen, dels fordi flere skal være formgivere, dels fordi vi skal have et kritisk publikum, hvis Danmark og Danish Design fortsat skal stå for kvalitet.

Vi skal være mere internationale, vi skal lære mere sprog, og vi skal være mere åbne over for omverdenen. Netop derfor skal vi